

actief
leren
lezen[®]

Lesboek

Groep 7

actief
leren
lezen[®]

Proeflessen module Jeugdliteratuur

Pinokkio

Hoewel wij onze lesboeken altijd met veel zorg samenstellen, kan het zo zijn dat bij volgende drukken nog kleine verbeteringen worden doorgevoerd.

Pilot 032501

© Kluitman Educatief B.V.

Met teksten van Lisa Doves en Pietha de Voogd.

Met illustraties van Sjaak Rood.

Vormgeving binnenwerk: Marieke Brakkee.

Vormgeving fragment p. 77-86: Bureau Merkwaardig.

Alle rechten voorbehouden, inclusief het recht van reproductie in zijn geheel of in gedeelten, in welke vorm dan ook.

De uitgever heeft getracht alle rechthebbenden te achterhalen. Aan hen die desondanks menen aanspraak te kunnen maken op enig recht wordt verzocht contact op te nemen met de uitgever.

www.actieflerenlezen.nl

K L U I T M A N EDUCATIEF



Pinokkio: de hervertelling

Op de volgende pagina's lees je een hervertelling van het verhaal over Pinokkio. Het originele verhaal is in de negentiende eeuw geschreven door een Italiaanse auteur. Sindsdien inspireren de avonturen van de pop veel mensen, van filmmakers tot schrijvers. Wat je nu gaat lezen is een moderne hervertelling van het verhaal. De tekst is geschreven door Lisa Doves en de illustraties zijn gemaakt door Sjaak Rood.

Hoofdstuk 1

1 **E**r was eens...

2 'Een koning!' zullen kleine kinderen direct roepen. Maar jullie weten

3 inmiddels beter, een koning is een veel te clichématig personage voor

4 mijn verhaal. Dus nee, lieve lezers, er was eens: een stuk plastic.

5 Het was geen normaal stuk plastic, geen lege colafles of zo, maar

6 een enorm rechthoekig stuk dat zo rood als een brandblusser was.

7 Hoe het kwam weet ik niet precies, maar dat plastic was op een

8 dag beland in het atelier van Geppetto, een oude kunstenaar van

9 bescheiden formaat die zijn dagen doorbracht in een verwassen

10 T-shirt en een bruine overall met verfvlekken. Hij was lang geleden

11 zijn haren verloren, maar droeg stevast zijn lichtblonde toupetje als

12 hij de deur uitging. Vandaar ook dat zijn burens hem achter zijn rug

13 om Blondje noemden.

14 Toen Geppetto het stuk plastic zag, werd hij meteen enthousiast.

15 'Precies wat ik nodig had,' mompelde hij, 'om een mooie pop voor de

16 buurkinderen van te maken.'

17 Jullie moeten weten dat Geppetto geen familie meer had, en de

18 meeste avonden eenzaam doorbracht. Maar onlangs was er een

19 nieuw gezin ingetrokken in het appartement naast hem, met twee

20 kinderen die elke keer dat ze hem tegenkwamen naar hem zwaaiden.



21 **D**ie middag begon Geppetto direct met het maken van een geweldig

22 digitaal ontwerp voor de pop, dat hij vanaf zijn laptop kon door-

23 sturen aan de 3D-printer. Vervolgens maakte hij van het stuk plastic

24 een soort van inkt, die hij gebruikte om de printer te vullen.

25 Nu kon het printen beginnen. Uit het mondstuk van de printer

26 kwam laagje voor laagje het poppenlijf. Met ieder laagje voelde

27 Geppetto zich trotser.

28 Jullie kunnen je vast voorstellen dat Geppetto zich helemaal rot

29 schrok toen hij ineens hoorde: 'Au, hou op! Het is hier wel 200 graden

30 man, wil je me levend verbranden of zo?'

31 Geppetto krabde zich achter zijn oor. Had hij dat goed gehoord?

32 Nee, hij had vast niet genoeg gegeten vandaag. Hij besloot verder te

33 gaan en toen het poppenlijf klaar was, deed hij een stapje achteruit

34 om het goed te bekijken. Het was een prachtige pop geworden van

35 ongeveer 1,60 meter lang, van top tot teen vuurrood. Hij had dunne

36 benen en armen die zich goed zouden kunnen bewegen dankzij de

37 schroeven in de ellebogen, polsen, knieën en enkels. Het gezicht was

38 nog leeg, dat wilde Geppetto er graag zelf opschilderen.

39 Terwijl Geppetto zat te peinzen over welke kleur ogen hij de pop zou

40 geven, gebeurde er iets bijzonders. In het gezicht verschenen plotseling

41 twee bruine ogen! Geppetto schudde zijn hoofd. Hij moest zo echt wat

42 te eten maken, nam hij zich voor. Maar wat er toen gebeurde sloeg

43 alles: in het midden van het gezicht vormde zich ineens een neus, en

44 niet zomaar een neus, maar een enorm lang en spichtig exemplaar!

45 Als aan de grond genageld bleef Geppetto aan de werktafel van

46 zijn atelier staan. Hij was zo gefocust op die lange neus, dat hij niet
47 merkte dat de armen van de pop begonnen te bewegen en dat het
48 toupetje van zijn hoofd getrokken werd.

49 'Hé Blondje!' proestte de plastic pop uit.

50 Dat was genoeg om Geppetto weer wakker te schudden. 'Wil jij
51 eens heel snel je grote mond houden,' beet hij het stuk plastic toe.
52 'Jouw uiterlijk is ook lang niet zo geweldig, met die neus lijk je wel...
53 Pinokkio!' zei hij, in een poging de pop te kwetsen.

54 Maar zijn nieuwe creatie zei alleen maar lachend: 'Die Pinokkio
55 klinkt niet verkeerd. Dat vind ik wel een mooie naam, Blondje,' en hij
56 sprong op en rende weg.



57 **P**inokkio vluchtte de straat op, waar hij met zijn lange, slungelige
58 benen slalomde tussen alle mensen op het fietspad. En Geppetto, die
59 arme ziel, volgde hem op de voet.

60 'Kom terug, kom toch hier, Pinokkio!' schreeuwde Geppetto uit alle
61 macht.



62 De meeste voorbijgangers werden doodsbang van het rennende
63 stuk plastic en begonnen te krijsen. Andere buurtbewoners begonnen
64 juist te lachen en te wijzen, want die waren ervan overtuigd dat het
65 om een student in een verkleedpak ging.

66 Gelukkig kwam er al snel een politieagent, die al het kabaal had
67 gehoord en dacht dat er een zakkenroller actief was. De politieagent
68 greep de pop vast en leverde hem weer over aan Geppetto, die hem
69 aan zijn oor probeerde mee te slepen. Maar plots besepte hij dat
70 Pinokkio nog helemaal geen oren had, want hij had een ontwerp-
71 fout gemaakt! Nu snappen jullie ook waarom Pinokkio helemaal niet
72 naar Geppetto kon luisteren. En dus greep hij Pinokkio maar in zijn
73 nek en sleepte hem mee terug naar zijn huis. Dreigend zei hij: 'Als we
74 thuis zijn, zal ik je eens laten zien wie van ons nou echt de baas is!'

75 Toen de buurtbewoners dat hoorden, ontstond er een hele discussie.

76 'Die arme jongen,' werd er gezegd, 'Geppetto zal hem vast en zeker
77 mishandelen!' Anderen schudden het hoofd en voegden toe: 'Ik heb
78 dat Blondje nooit vertrouwd. Altijd op zichzelf, hij zal die jongen er
79 wel constant zonder reden van langs geven.'

80 Inmiddels was er zoveel commotie ontstaan dat de politieagent de
81 situatie niet meer vertrouwde. Hij besloot om Geppetto mee te nemen
82 naar het politiebureau en hem eens flink aan de tand te voelen over
83 de beschuldigingen van zijn bureaus.

84 Geppetto schrok en had daardoor zo snel geen logische verklaring
85 om zijn onschuld te bewijzen. Hij begon ontroostbaar te snikken.
86 'Wat een verschrikking dit! Heb ik eindelijk weer iets moois gemaakt,
87 gedraagt het zich zo! Ik had zo graag de buurkinderen willen verrassen,
88 maar met zo'n losgeslagen pop kan niemand iets...'



89 **T**erwijl die arme Geppetto werd afgevoerd, liep Pinokkio fluitend
90 weer naar huis. Daar plofte hij direct op de bank neer. Hij wilde net
91 de tv aanzetten, toen hij ineens hoorde:

92 'Tjirp!'

93 'Wie doet dat?' vroeg Pinokkio, met een zo zwaar mogelijke stem.

94 'Ik ben het!' hoorde hij. Hij keek op de muur en zag daar een enorme
95 krekkel.

96 'Wat wil jij nou weer, mismaaakt insect?'

97 'Ik ben de Sprekende Krekkel, de senior adviseur van Vrouwe Justitia,
98 en ik woon hier al een hele tijd, in ieder geval veel langer dan jij. Dus
99 kun je ervan uitgaan dat ik gelijk heb als ik je advies geef,' zei de
100 Krekkel op deftige toon.

101 'Hoepel maar weer op, smerig kriebelbeest,' snauwde Pinokkio. 'Ik
102 heb jouw advies absoluut niet nodig.'

103 'Kinderen die zich misdragen,' begon de Krekkel toch, 'zal het zeer
104 slecht vergaan. Die worden altijd gestraft, al is het niet door hun
105 ouders dan pakt het leven ze wel hard aan.'

106 'Tja, ik ben nu eenmaal niet zoals andere kinderen,' antwoordde
107 Pinokkio. 'En ik ben sowieso al bijna geen kind meer, dus stop die
108 adviezen maar ergens waar de zon niet schijnt! Maak je geen zorgen
109 om mij, want morgenochtend vertrek ik meteen, anders word ik net
110 zoals andere kinderen naar school gestuurd en geloof mij, leerplicht
111 is echt de allergrootste valstrik waar je in kunt trappen! Ik ga gewoon
112 lekker gamen en hier en daar tegen een balletje aantrappen, dan ben
113 ik volmaakt gelukkig de rest van mijn leven.'

114 'Arme jongen,' zuchtte de Krekel. 'Jij denkt misschien dat het zo zal
115 verlopen, maar het leven is bijzonder ongewis! Dat houdt in dat je in
116 het leven nooit van tevoren kunt weten hoe...'

117 'Hou op!' schreeuwde Pinokkio. 'Als je zo nodig moet praten, vertel
118 me dan bijvoorbeeld waar ik wat te eten kan vinden. Ik barst van de
119 honger.'

120 Maar de Krekel zweeg.



121 **D**e avond was inmiddels gevallen, en Pinokkio's maag begon steeds
122 harder te knorren. Hij besloot om naar buiten te gaan om zijn geluk
123 daar te beproeven. O kijk, daar was al een buurvrouw die hem vast en
124 zeker een kaasstengel of kaneelbroodje zou kunnen geven.

125 'Hé jij daar, ja jij, met die rare muts op! Heb je even? Ik verga echt
126 van de honger, kun jij iets van een snack voor me halen? De super-
127 markt zit hier vlakbij, dus daar kun je iets voor me kopen.'

128 'Eh, dat gaat me niet lukken, mijn excuses.'

129 'Kun je me dan gewoon wat geld geven? Dan haal ik zelf iets,
130 vooruit, geen probleem.'

131 De buurvrouw negeerde hem en liep met haar ogen op de straat
132 gericht snel van hem weg.

133 'Als je je creditcard geeft dan red ik me ook wel hoor!' schreeuwde
134 Pinokkio haar nog na, maar tevergeefs.

135 'Hé jij,' riep hij naar de volgende voorbijganger, 'kun jij me wat
136 geld geven? Of even een lekker pizzabroodje voor me kopen daar
137 verderop?'

138 'Ik heb wel een zakje appelpartjes. Wil je dat?' stelde de jongen voor.

139 'Appelpartjes?!' spuugde Pinokkio. 'Wat denk je, zie ik eruit als een
140 kleuter of zo?' En diep beledigd stampte onze plastic verschijning
141 verder de donkere straat op.



142 **N**u moeten jullie weten dat het een vreselijke winteravond was, zo
143 een met een gure wind die dwars door je kleren gaat en waarvan je
144 pas geneest als je onder een warme douche staat of onder ten minste
145 drie dikke dekens ligt. Dus toen Pinokkio uitgehongerd weer thuis-
146 kwam, rilde hij over zijn hele lijf. Moe en verkleumd riep hij: 'Krekel,
147 vooruit, doe je zegje maar, geef me advies!' Maar in het hele huis was
148 geen tjirp te horen.

149 Ik moet snel opwarmen, dacht Pinokkio, voordat ik straks nog het
150 loodje leg op dezelfde dag dat ik geboren ben. Misschien kan ik een
151 kopje thee zetten? Bibberend liep hij door de keuken, waar hij plots op
152 een apparaat stuitte dat er uitzag als een voetenopwarmer. Rond, met
153 een uittrekbaar mandje waar zijn voeten precies in pasten, en je kon
154 zelfs het aantal graden instellen.

155 Doodmoe pakte Pinokkio het ding op, zette het op de grond en ging
156 op de bank zitten met zijn voeten in het apparaat waar *Airfryer* op
157 stond.

158 Al snel viel hij in slaap. En terwijl hij lag te snurken, begonnen
159 zijn voeten langzaam te smeulen en te vervormen, totdat er van
160 voeten helemaal geen sprake meer was. Pas toen het alweer licht was,
161 werd hij wakker van de deurbel.

162 'Wat moet je?' riep hij al gapend.
163 'Ik ben het! Doe open!' antwoordde een stem.
164 Het was de stem van Geppetto.



165 **O**nze Pinokkio had door zijn diepe slaap helemaal nog niet door-
166 gehad dat zijn voeten verdwenen waren. Dus wat denken jullie dat
167 er gebeurde toen hij zijn vader hoorde en van de bank af sprong? Ja
168 hoor, hij ging volledig onderuit!

169 'Doe nou open,' riep Geppetto ondertussen, maar dat lukte Pinokkio
170 natuurlijk helemaal niet.

171 'Ik kan niet meer staan,' schreeuwde Pinokkio, 'mijn voeten zijn
172 gejat!'

173 Met veel moeite sleepte Pinokkio zichzelf naar de voordeur, waar hij
174 net bij de deurklink kon als hij zich zo ver mogelijk uitrekte.

175 Geppetto geloofde er natuurlijk geen snars van dat Pinokkio's voeten
176 gestolen zouden zijn, maar toen hij Pinokkio inderdaad zonder voeten
177 op de grond zag liggen, kreeg hij ontzettende medelijden.

178 'O Pinokkiootje,' zuchtte hij, en hij nam de jongen in zijn armen.

179 'Hoe heb je dit nou weer laten gebeuren?'

180 'Geen idee, Blondje,' begon Pinokkio te vertellen. 'Ik stond op het
181 punt om door honger te sterven, dus ik ging naar buiten om hulp
182 te zoeken, maar iedereen was ongelooflijk asociaal tegen me, en ik
183 kreeg het zo koud, nog véél kouder dan dat jij je ooit kunt voorstellen,
184 en op het aanrecht vond ik een voetenwarmer en nu werd ik wakker
185 en zijn mijn voeten weehheehheeg!'

186 En Pinokkio begon zo hard te kermen dat ze het in de volgende
187 stad konden horen. 'Maak alsjeblieft nieuwe voeten voor me, pappie!'
188 jammerde hij.

189 Maar Geppetto zei: 'Nu je iets van me nodig hebt, noem je me
190 ineens je vader? Fraai is dat! En je pest me ook nog met mijn haar-
191 lijn. Waarom zou ik überhaupt nieuwe voeten voor je maken? Alleen
192 maar zodat je weer weg kunt lopen, zeker?'

193 Pinokkio bleef even stil zodat hij kon nadenken, maar zwoer vervol-
194 gens vastberaden: 'Ik beloof echt dat ik nooit meer wegloop en dat ik
195 je niet meer zal plagen met je haar.'

196 'Ja ja, wie zegt dat je deze beloftes nakomt?'

197 'Ik beloof zelfs dat ik lief tegen iedereen zal zijn en naar school zal
198 gaan,' beweerde hij.

199 Geppetto probeerde nog even streng te blijven, maar uiteindelijk
200 won zijn medeleven het. Zonder iets te zeggen zette hij de 3D-printer
201 aan. Pinokkio bleef zo stil mogelijk op de bank liggen, en Geppetto
202 printte een nieuw paar voeten en maakte die vast aan Pinokkio's
203 benen, zo nauwkeurig dat je niet eens zag waar ze eraan waren gezet.

204 'Dank je wel, papa,' zei Pinokkio zachtjes.

205 Geppetto maakte een brommend geluid.



206 **W**at denken jullie, is dit het eind van de fratsen van ons plastic
207 personage? Nee, zeker niet. Wat er hierna nog allemaal gebeurde, is
208 zo'n raar en ongelooflijk verhaal dat jullie er echt even voor moeten
209 gaan zitten. Zijn jullie er klaar voor?